

Jeg synes, at alliancens styrke og også evne til i virkeligheden at nydefinere sin rolle viste sig under drøftelserne om, hvilket svar der skulle gives på 11. september og på de trusler, der er fra terrornetværket i Afghanistan.

USA valgte at samarbejde med alliancens partnere herom i stedet for at gå egne veje, og jeg mener, at Danmark som de øvrige NATO-allierede skal bruge alliancen til at fastholde USA ikke bare på en forpligtende dialog, men også på et forpligtende fællesskab i NATO.

Kristeligt Folkeparti støtter selvfølgelig det forslag til vedtagelse, som vi er medforslagsstillere til. Jeg synes måske for en ordens skyld, jeg vil give pind nr. 1 et par ord med på vejen, fordi den jo fastslår, at NATO forbliver det centrale forum for solidarisk og forpligtende sikkerhedspolitik samarbejde mellem Europa og USA, herunder bl.a. gennem et stærkt EU-NATO-samarbejde om krisestyring.

Kristeligt Folkeparti var jo i sin tid tilhænger af det danske forbehold vedrørende forsvarssamarbejdet i EU. Jeg synes i lyset af det, der er sket siden Maastrichtafstemningen i 1992 og i 1993, hvor vi fik forbeholdet, at der er grund til at diskutere forsvarsforbeholdet på ny. Men jeg ser i øvrigt ikke nogen modstrid mellem det, der står i den pind her, og så det faktum, at vi har et forsvarsforbehold i dag, for det er jo også et faktum, at ESDP har betydning og er krumtappen for det samarbejde, der vil være mellem EU og NATO i de kommende år – dansk forsvarsforbehold eller ej.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det har været nogle klare meldinger, der er kommet fra de forskellige partier, og dem har jeg været glad for. Vi er jo enige stort set. Det store flertal i Folketinget er jo enig om vedtagelsen, som peger frem mod udvidelsen af Europa og frem mod den nye rolle for NATO.

Men der er jo to venstrefløjspartier, der ikke har været med os, og sådan er det jo. De har jo også normalt taget fejl, for venstrefløjen tager normalt altid fejl i udenrigspolitiske spørgsmål, så det gør den selvfølgelig også i dag.

Det er jo rigtigt, som hr. Morten Helveg Petersen konstaterede, at de baltiske lande var man meget imod for nogle år siden, og nu er man glad for, at de er med. De har jo lov at blive klogere på venstrefløjen, og de bliver klogere for hver dag.

Den tidligere SR-regering startede jo også med at lægge ud med at advare imod de baltiske

lande, og derfor er jeg ekstra glad for, at hr. Mogens Lykketoft har lagt så meget vægt på de baltiske lande i denne her vedtagelse, for det er meget vigtigt for os, at vi får de baltiske lande med og selvfølgelig så robust og stor en udvidelse som muligt, for EU's udvidelse og NATO's udvidelse viser, at splittelsen af Europa er overstået.

Så kom hr. Søvnald ind på de nye doktriner efter den 11. september, på, hvad det drejede sig om at give i kampen mod terror. Ja, der er flere værktøjer i kampen mod terror, og vi skal udnytte dem alle sammen. Vi skal udnytte f.eks. OSCE, der har muligheder for i Centralasien at sørge for at få standset meget af det, der ender som terrorvirksomhed.

Vi skal bruge FN, som selvfølgelig er det centrale organ, og som også lavede den afgørende resolution i september. Vi skal fastholde den globale alliance, og der har vi brug for både DOHA-runden, WTO og Johannesburgtopmødet, for den globale alliance viser et større fællesskab end blot dette at sætte nogle terrorister ud af spillet; man vil jo også fjerne grobunden for fremtidig terrorisme.

Så der er flere værktøjer. Af dem, der især er relevante for NATO, vil være forstærket fokus på flere konkrete kapacitetsområder, såsom efterretningsindhentning og udvikling af præcisionsvåben. Vi må regne med, at der skal udvikles meget præcise våben i fremtiden, netop for at undgå sådan noget som undergrundsbanen, som jeg nævnte. Specialstyrker skal udvikles, og der skal udvikles forsvar mod anvendelse af biologiske og kemiske masseødelæggelsesvåben; altså et taktisk missilforsvar skal man også have udviklet for at forhindre biologiske og kemiske masseødelæggelsesvåben.

Samtidig skal man også være, som hr. Mogens Lykketoft var inde på, og som står i vores vedtagelse, det forum, som aktivt arbejder for ikkespredning af atomvåben.

Så der er ret meget at gøre der, og der mener jeg også, at hr. Søvnald underkender betydningen af aftalen mellem Bush og Putin. Man kunne altid have ønsket sig en større aftale, men det er dog et gevaldigt fremskridt, at man kommer ned på et niveau omkring 1.700-2.200 sprænghoveder på hver side.

Der synes jeg, hr. Villy Søvnald undervurderer betydningen af, at tidligere nedrustningsaftaler ikke krævede destruktion af afmonterede sprænghoveder, hvorimod USA nu vil destruere nogle og lagre nogle. Hvorfor vil man lagre nogle og ikke destruere dem alle sammen? Det er,